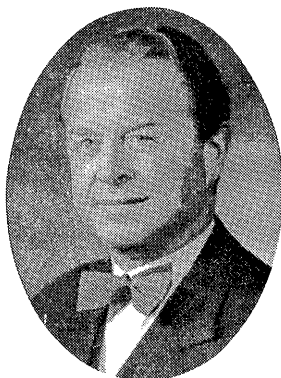

befindende, der i går tvang ham til at forlade et møde, gav os grund til at frygte, at hans kræfter var udtømt.

Da Aksel Møller i foråret 1939 blev medlem af folketinget, var vi klar over, at han mødte med en så omfattende politisk viden og træning, at han på forhånd måtte anses for at være mellem dem, der ville komme til at præge arbejdet i tinget, og vi tog ikke fejl.

Aksel Møller havde så at sige levet i politik fra sin tidligste ungdom, og han havde gjort sig stærkt gældende på mange områder i meget ung alder. Som 22-årig var han formand for Studenterforeningens Konservative og sekretær i Konservativ Ungdoms Landsorganisation, og som 25-årig var han senior i Studenterforeningen. Trods denne stærke politiske interesse gennemførte han sit fagstudium samtidig med, at han udførte erhvervsmæssigt arbejde. Der er i øvrigt også grund til at gøre opmærksom på, at Aksel Møller allerede som 31-årig gik ind i et kommunalpolitisk arbejde, der varede ved til hans død.

Det var altså en overordentlig godt forberedt og hårdt trænet nationaløkonom, der blev valgt i vestre storkreds den 3. april 1939. Hans parti begyndte da også omgående at beslaglægge hans arbejdskraft så alsidigt, som det sjældent er tilfældet. Bortset fra at minde om, at en række betydelige ordførerskaber fortalte om det arbejde, han tog på sit partis vegne, er det tilstrækkeligt at nævne, at Aksel Møller var statsrevisor, medlem af finansudvalget, af vareforsyningsudvalget, af forfatningskommissionen, af den parlamentariske kommission og af det udenrigspolitiske nævn, for at dokumentere bredden i hans virke i folketinget.

Blandt de opgaver, der måske mere end noget andet var